

Equipes Notre-Dame

СТАТУТ РУХУ СУЖЭНСКАЙ ДУХОЎНАСЦІ «СУПОЛКІ МАЦІ БОЖАЙ»

Рух сужэнскай духоўнасці
«Суполкі Маці Божай» (Equipes Notre-Dame)
Рэгіён Беларусь

Для ўнутранага карыстання

Другое выданне 2026

ЗМЕСТ

СТАТУТ РУХУ СУЖЭНСКАЙ ДУХОЎНАСЦІ «СУПОЛКІ МАЦІ БОЖАЙ»

(1947)	5
Для чаго рух сужэнскай духоўнасці «Суполкі Маці Божай»?	5
Сэнс назвы	6
Духоўнасць суполак	6
Узаемная дапамога	6
Сведчанне	7
Дысцыпліна ў суполках	8
Суполка	8
Штомесячная сустрэча	8
Абавязкі кожнага сужэнства	10
Структура суполак.....	11
Адказная пара суполкі	11
Роля святара ў суполцы	12
Стварэнне новай суполкі	12
Прыняцце новага сужэнства ў суполку.....	13
Ліст Equipes Notre-Dame	13
Сувязныя Пары – Сектары – Рэгіёны	13
Адказная Экіпа	14

ШТО ТАКОЕ СУПОЛКА МАЦІ БОЖАЙ?

(1977)	15
1. Прапанова	15
2. Вобраз.....	15
2.1. Супольнасць	15
2.2. Хрысціянская супольнасць.....	16
2.3. Супольнасць сужэнстваў.....	16
3. Шлях.....	17
3.1. Кірункі жыцця.....	17
3.2. Канкрэтныя пункты высылку	18
3.3. Жыццё ў суполцы	18
Падсумаванне.....	20

ПАЦВЯРДЖЭННЕ ДЭКРЭТА АБ ПРЫЗНАННІ END І ЗАЦВЯРДЖЭННЕ ЯГО КАНАНІЧНАГА СТАТУТА

(2002)	21
---------------------	----

Важна ведаць

У гэтай публікацыі змяшчаюцца два асноўныя дакументы руху сужэнскай духоўнасці «Суполакi Маці Божай»: **«Статут»** (1947) і **«Што такое суполка Маці Божай?»** (1977).

Статут – гэта фундамент, на якім рух, заснаваны айцом Кафарэлем у 1939 г., атрымаў шырокае развіццё ў пасляваенны час і не перастае развівацца ва ўсім свеце. З яго струменіць першапачатковая сутнасць руху, апісаная ў тым духу і прадстаўленая з дапамогаю тых метадаў, якія заўсёды будуць яму уласцівыя. Статут з’яўляецца асноўным дакументам руху і таму мы штотраз публікуем яго нанова.

Да яго далучаем дакумент, складзены на 30 гадоў пазней, – **«Што такое суполка Маці Божай?»**. Ён апісвае нормы жыцця сужэнскіх параў руху. З часу апублікавання Статуту рух сапраўды шмат перажыў, ён узрастаў, сталаў і, застаючыся ў сваёй аснове тым жа самым, змяніўся – як дарослы чалавек у параўнанні з дзіцём, якім калісьці быў – у свеце, які таксама змяніўся. Дадзены дакумент, прызнаючы гэты факт, служыць для пастаяннай актуалізацыі мэтай руху і палягчае іх рэалізацыю.

Актуалізацыя сапраўды абагульняе ўсё багацце руху, набытае падчас яго дзейнасці на працягу доўгіх гадоў, у асяроддзі Касцёла, які перажыў II Ватыканскі Сабор. Яна мае на ўвазе ўпарадкаванне гэтага набытку ў рэчаіснасці цэнтральнай хрысціянскай супольнасці.

Дадзены дакумент *палягчае* рэалізацыю мэтай руху тым, што выразна акрэслівае кірункі жыцця, канкрэтныя пункты высілку (прадмет абмену досведам на сустрэчы) і нармальны статут жыцця ў супольнасці. Гэта накітальнае люстэрка, адлюстравання, перададзенага кожнай суполцы і кожнай пары руху.

СТАТУТ РУХУ СУЖЭНСКАЙ ДУХОЎНАСЦІ «СУПОЛКІ МАЦІ БОЖАЙ» (EQUIPES NOTRE-DAME) 1947 – 1977

ДЛЯ ЧАГО РУХ СУЖЭНСКАЙ ДУХОЎНАСЦІ «СУПОЛКІ МАЦІ БОЖАЙ»?

Мы жывём у эпоху кантрастаў. З аднаго боку, трыумфуюць разводы, здрады, свабодныя саюзы і нэамальтузіянства¹, а з другога боку, павялічваецца колькасць сужэнстваў, якія імкнуцца да паўнаты хрысціянскага жыцця. Некалькі такіх сужэнстваў заснавалі Суполкі Маці Божай.

Яны імкнуцца цалкам выконваць свае абяцанні, дадзеныя падчас хросту.

Яны хочуць жыць для Хрыста, з Хрыстом і праз Хрыста.

Яны аддаюць сябе Яму бясспрэчна.

Яны хочуць служыць Яму безагаворачна.

Яны прызнаюць Яго Панам і Галавой свайго дома.

Яны прымаюць Яго Евангелле за статут сваёй сям’і.

Яны хочуць, каб іх любоў, асвечаная сакрамантам сужэнства, была:

– праслаўленнем Бога;

– выразным сведчаннем перад людзьмі, што Хрыстус выраптаваў любоў;

– кампенсацыяй за грахі чалавецтва супраць сужэнства.

Яны хочуць паўсюль быць місіянерамі Хрыста.

Адданыя Касцёлу, яны хочуць заўсёды быць гатовымі адгукацца на заклікі свайго біскупа і сваіх святароў.

Яны хочуць быць кампетэнтнымі ў сваёй прафесіі.

Яны хочуць, каб уся іх дзейнасць стала служэннем дзеля хвалы Бога і дзеля добра людзям.

¹ Ад імя Тамаша Мальтуза — дэмаграфічная і сацыялагічная тэорыя, якая разглядае барацьбу з перанасяленнем праз кантроль нараджальнасці і скарачэнне колькасці дзяцей у сям’і ў якасці інструмента пераадольвання грамадскіх, эканамічных і экалагічных праблем сучаснасці.

Усведамляючы свае слабасці і абмежаванасць сваіх сіл, але маючы добрыя інтэнцыі, штодня перажываючы цяжкасці хрысціянскага жыцця ў паганскім свеце, маючы непахісную веру ў моц братэрскай узаемадапамогі, яны вырашылі стварыць суполку.

Суполкі — гэта не дзіцячы садок для праведных дарослых, а свабодныя групы, створаныя з жадаючых.

Нікога не прымушаюць ні далучацца, ні заставацца ў суполках, але кожны, хто належыць да іх, павінен сумленна выконваць усе правілы.

СЭНС НАЗВЫ

Слова «суполка» («каманда», «экіпа»), выбранае сярод многіх іншых, выражае імкненне да канкрэтнай і супольнай мэты. Суполкі аддаюцца пад апеку Маці Божай. Гэтым яны падкрэсліваюць імкненне служыць Ёй і прызнаюць, што няма лепшага правадніка на шляху да Хрыста, чым Яго Маці.

ДУХОЎНАСЦЬ СУПОЛАК

Узаемная дапамога

1. Без жывой веры не можа быць хрысціянскага жыцця. Вера не можа жыць і развівацца без рэфлексіі (разважанняў). Звычайна большасць хрысціянскіх сужэнстваў не прыкладаюць аніякіх намаганняў для медытацыі і паглыблення ведаў, бо недаацэньваюць іх вартасці, не маюць на гэта часу, духоўнага кіраўніка, навыкаў. Таму іх вера застаецца беднаю і слабою, іх веданне Божай задумы і вучэння Касцёла павярхоўнае і фрагментарнае. У іх мала ведаў аб тым, як можна з'яднацца з Богам. У іх слабое ўяўленне пра рэаліі сямейнага жыцця: сужэнства, любоў, бацькоўства, выхаванне дзяцей і г. д. У выніку яны малаактыўныя ў рэлігійным жыцці і абмежавана ўздзейнічаюць на сваё асяроддзе.

Сужэнствы суполак хочуць супрацьстаяць гэтаму. Таму яны імкнуцца паглыбляць свае рэлігійныя веды і адкрыць патрабаванні Хрыста, каб падпарадкаваць ім сваё жыццё.

Менавіта разам, супольна, яны прыкладаюць для гэтага намаганні.

2. Недастаткова ведаць Бога і Яго вучэнне, вельмі важна асабіста сустракацца з Ім. Да навучання неабходна дадаць малітву. У руху сужэнскай духоўнасці «Суполкі Маці Божай» мы дапамагам адно аднаму як у навучанні, так і ў малітве. Мы молімся разам, молімся адно за аднаго.

«Сапраўды таксама кажу вам, што калі двое з вас на зямлі згодна прасілі б аб чым-небудзь, то станеца ім ад Айца Майго, які ў нябёсах. Бо, дзе двое ці трое сабраліся ў імя Маё, там Я ёсць сярод іх» (Мц 18, 19—20).

Узмоцненыя абяцаннем Пана, сужэнствы суполак імкнуцца памятаць пра прысутнасць Хрыста сярод іх і з радасцю і ўпэўненасцю практыкуюць супольную малітву.

3. Ці не будзе дапамога сябрам у духоўным жыцці ілюзіяй, калі спачатку не дапамагчы ім пераадолець клопаты і цяжкасці? Таму пары руху сужэнскай духоўнасці «Суполкі Маці Божай» практыкуюць шчодрую ўзаемную дапамогу, як матэрыяльную, так і маральную, следуючы вялікаму завету св. Паўла: *«Насіце цяжары адзін аднаго і так выканаеце закон Хрыстовы» (Гал 6, 2).*

Яны імкнуцца задаволіць чатыры патрэбы братэрскай любові: даваць, атрымліваць (цяжэй, чым даваць), прасіць (нават яшчэ цяжэй) і ўмець адмовіць (у просьбе можна адмовіць, асабліва тады, калі паслуга, аб якой прасілі, не можа быць выканана без вялікіх намаганняў).

Узаемная дапамога павінна забяспечыць ім пачуццё бяспекі, якое многія чакаюць ад грошай.

Сведчанне

У Дзеях Апосталаў (Дз 4, 32) гаворыцца, што першыя хрысціяне «былі адзіныя сэрцам і душою». Гледзячы на іх, пагане здзіўляліся: «Глядзіце, як яны любяць адзін аднаго!» і гэтае захапленне часта вяло да навяртання. Ці страціла братэрская любоў у 20-м стагоддзі прывабную моц, якую мела ў пачатку існавання Касцёла? Рух сужэнскай духоўнасці «Суполкі Маці Божай» думае, што сёння, як і тады, няверуючыя будуць здабытыя для Хрыста, калі ўбачаць хрысціянскія сужэнствы, якія сапраўды кахаюць адно аднаго і дапамагаюць адно аднаму ў пошуках Бога і служэнні бліжнім. Такім чынам братэрская любоў, якая выходзіць за межы ўзаемнай дапамогі, становіцца сведчаннем.

ДЫСЦЫПЛІНА Ё СУПОЛКАХ

Каб духоўнасць суполак была живою і трывалаю, неабходна, каб іх удзельнікі выконвалі правілы. Духоўнасць і правілы, як душа і цела, не могуць абысціся адно без аднаго; духоўнасць павінна быць душою правілаў, правілы — апораю і абаронаю духоўнасці.

Правілы павінны быць дастаткова лёгкамі, каб не абмяжоўваць асобы і місіі сужэнцаў, і дастаткова суровымі, каб засцерагчы іх ад пасіўнасці.

Суполка

Суполка павінна налічваць ад 4 да 7 сужэнстваў. Адно з іх з'яўляецца адказным. Важна не перавышаць гэтую колькасць. Бо тады цяжка дасягнуць блізкіх адносін і страчваецца іх якасць.

Штомесячная сустрэча

На сяброўства дрэнна ўплываюць доўгія расстанні. Яму патрэбны сустрэчы. Таму ўдзельнікі суполкі сустракаюцца прынамсі раз на месяц. Прысутнасць на штомесячных сустрэчах абавязковая². План сустрэчы наступны:

1. Супольны пасілак.

Вельмі пажадана пачынаць штомесячную сустрэчу з супольнага пасілка ў доме адной з параў па чарзе (вядома, калі магчыма). Людзі яшчэ не прыдумалі нічога лепшага, чым супольнае спажыванне ежы, каб з'яднаць людзей і ўсталяваць трывалыя сувязі. Ці ж не эўхарыстычны **пасілак** збірае разам дзяцей Божых? У Дзеях Апосталаў гаворыцца, што першыя хрысціяне «*штодня збіраліся аднадушна ў святыні і, ламаючы дома хлеб, спажывалі ежу ў радасці і прастаце сэрца*» (Дз 2, 46).

2. Супольная малітва.

Супольная малітва — цудоўны спосаб сустрэцца на больш глыбокім узроўні, дасягнуць адзінства душаў і ўсвядоміць прысутнасць Хрыста. Але гэтага можна дасягнуць тады, калі малітва будзе дастаткова доўгая, каб адкласці свае перажыванні і суцішыцца. Прынамсі 15 хвілін павінна быць прысвечана супольнай малітве перад абменам думкамі. Непасрэдна перад малітвай сужэнствы дзеляцца сваімі інтэнцыямі. Каб яны былі прынятыя ўсімі ўдзельнікамі суполкі, неабходна прадставіць іх дастаткова падрабязна і такім чынам, каб было зразумела, што яны блізкія сэрцу тых, хто іх называе.

² Безумоўна, у выпадку сур'ёзных складанасцяў нехта можа быць вызвалены ад гэтага абавязку.

Пасля называюцца і даручаюцца супольнай малітве актуальныя інтэнцыі вялікай каталіцкай сям’і (напрыклад, пераследаванні хрысціянства, патрэбы місіі, апостальская дзейнасць, святарскія пакліканні і г. д.).

Каб гэтая супольная малітва ўзбагаціла сэрцы і прымусіла іх біцца ў рытме Касцёла, яна павінна ўключаць псалмы, малітвы і гімны з Брэвіярыя і Імшала, якія прапанаваныя ў Лісце Equipes Dame (у беларускім варыянце — «Час малітвы»).

Далейшая частка малітвы кожнаму дае магчымасць уголас выказаць свае думкі і пачуцці, выкліканыя тэкстам Святога Пісання, які ўказаны ў *Лісце*. Таксама трэба прадугледзець час цішыні, каб кожнаму даць магчымасць увайсці ў больш блізкі, асабісты кантакт з Богам.

3. Агульнае дзяленне.

На штомесячных сустрэчах неабходна прызначыць час (можна падчас пасілку) на тое, каб удзельнікі суполкі маглі падзяліцца сваімі сямейнымі, прафесійнымі, грамадскімі, касцёльнымі клопатамі, поспехамі і няўдачамі, адкрыццямі, радасцю і смуткам.

Пасля малітвы ёсць час на дзяленне высілкамі паводле Статута. Кожная пара шчыра расказвае, ці выконвала яна за апошні месяц абавязкі, ускладзеныя на яе Статутам.

Безумоўна, ёсць інтымная і асабістая сферы, якіх не трэба раскрываць нават перад сябрамі. Суполкі супраць празмернай адкрытасці параў, занадта распаўсюджанай сёння, якія не саромеюцца раскрываць перад усімі праблемы свайго сужэнства. Улічваючы гэтую агаворку, з сапраўднай евангельскай міласэрнасцю варта практыкаваць гэтае дзяленне і прасіць аб братэрскай узаемнай дапамозе. Колькі ж сужэнстваў уратавана ад пасрэднасці і нават распаду дзякуючы таму, што яны не былі пакінутыя сам-насам са сваімі праблемамі!

4. Абмен думкамі.

Размовы, якія вядуцца без прысутнасці Бога, могуць лёгка стаць павярхоўнымі. Розум гуляе з ідэямі, але сэрца не звяртае ўвагі на праўду, якая патрабуе перамен. Сужэнствы суполак павінны імкнуцца быць абсалютна вернымі праўдзе, бо кожная пазнаная праўда павінна ўпісвацца ў жыццё.

Абмен думкамі толькі тады будзе плённым, калі ён падрыхтаваны. Сужэнцы павінны паразважаць разам над тэмай і за некалькі дзён да сустрэчы даслаць свае каментарыі ў пісьмовай форме Адказнай пары. Гэты абавязак штомесячнай сужэнскай рэфлексіі прыносіць багаты плён.

Узаемная дапамога ў разважаннях над тэмай патрабуе, каб да абмену думкамі рыхтаваліся ўсе. У гэтай сферы дапамога яшчэ больш неабходная, чым у сферы матэрыяльнай, дзе кожны мае цяжкасці з прыняццем дапамогі, калі сам не можа даць нічога іншым.

Тэмы для абмену думкамі суполка не можа выбіраць па сваім жаданні. Імі забяспечвае адказная суполка. Такі парадак устаноўлены не для самавольнага злоўжывання ўладаю, а для таго, каб дапамагчы сужэнствам сфарміраваць найбольш шырокі стыль хрысціянскага мыслення і сапраўдную сужэнскую і сямейную духоўнасць.

Першыя тры гады існавання суполкі прысвячаюцца абмеркаванню асноўных тэмаў, якія датычаць любові, сужэнства, сужэнскай духоўнасці.

Пасля гэтых трох гадоў суполкі могуць выбіраць з розных цыклаў тэм, да якіх, як і раней, распрацаваны матэрыялы для вывучэння, план работы і пытанні.

Безумоўна, суполкі могуць арганізаваць дадатковыя сустрэчы як для абмену думкамі, так і проста для паглыблення сяброўства.

Абавязкі кожнага сужэнства

Пары, як мы ўжо адзначылі, прыходзяць у суполкі ў пошуках дапамогі. Аднак гэта не вызваляе іх ад высілкаў. Таму, каб скіраваць і падтрымаць іх высілки, суполкі патрабуюць ад іх наступнага:

а) распрацаваць для сябе Правіла жыцця (вялікая разнастайнасць параў не дазваляе прапанаваць усім адно і тое ж Правіла). Без Правіла жыцця рэлігійнае жыццё сужэнцаў можа лёгка кіравацца імгненным капрызам і стаць хаатычным. Гэта Правіла жыцця (безумоўна, кожны з сужэнцаў мае сваё Правіла) ёсць нічым іншым, як вызначэннем высілкаў, якія кожны з сужэнцаў збіраецца ўскласці на сябе, каб найлепей выканаць Божую волю.

Тут маецца на ўвазе не павелічэнне абавязкаў, а іх удакладненне, каб узмацніць волю і не адхіліцца ад мэты. Парады і кіраўніцтва святара пажаданы, каб засцерагчыся ад крайнасцяў, каб не было празмерна цяжка або празмерна лёгка. Няма абавязку расказваць суполцы пра прынятае Правіла ці пра спосаб яго выканання. Аднак заўважана, што некаторыя дапамагаюць адно аднаму нават у гэтай сферы.

б) штодзённа маліцца разам і з дзецьмі, калі гэта магчыма, таму што сям'я павінна аддаваць пашану Богу, а супольная малітва мае вялікую моц;

в) *штодзённа чытаць малітву руху сужэнскай духоўнасці «Суполкі Маці Божай», яднаючыся з усімі парамі руху.*

г) *штомесячна практыкаваць абавязак «Сядзем разам».* Для кожнага сужэнства гэта добрая магчымасць прааналізаваць сваё жыццё.

д) *разважаць у сужэнстве над тэмай і дасылаць свае каментарыі напярэдадні сустрэчы ў пісьмовай форме, прысутнічаць на сустрэчы.*

е) *чытаць рэдакцыйны артыкул Ліста Equipes Notre-Dame.*

ж) *штогод удзельнічаць у закрытых рэкалекцыях* (не менш за 48 гадзін), муж і жонка разам, калі магчыма. Перад уступленнем у суполку дастаткова толькі адных рэкалекцый.

з) *адзін раз на год ахвяраваць – у форме дару – плён працы аднаго дня, каб забяспечыць матэрыяльнае існаванне і развіццё руху, якому ў пэўнай ступені яны абавязаны сваім духоўным узбагачэннем;*

і) *калі з'явіцца нагода, з братняю любоўю праявіць гасціннасць да сужэнстваў іншых суполак руху.*

З мая 1970 г. ад кожнага ўдзельніка руху патрабуецца таксама наступнае:

- штодзень дзесяць хвілін прысвячаць на малітву;
- рэгулярна чытаць Святое Пісанне;
- адкрываць сэнс хрысціянскай аскезы, а таксама прыкладаць намаганні для таго, каб увесці яе ў жыццё хрысціянскага сужэнства.

СТРУКТУРА СУПОЛАК

Адказная пара суполкі

Кароткая формула вызначае ролю Адказнай пары і падкрэслівае яе фундаментальную важнасць: «...яны нясуць адказнасць за братнюю любоў...». Іхні абавязак — зрабіць усё, каб суполка дабівалася поспеху ў евангельскай любові і каб кожнае сужэнства знайшло ў ёй неабходную дапамогу. Ім настойліва рэкамендуецца рыхтавацца да штомесячнай сустрэчы разам з Духоўным дарадчыкам суполкі.

Менавіта Адказная пара забяспечвае сувязь з Цэнтрам руху, і праз яго — з усімі суполкамі руху. Кожны месяц яна дасылае Сувязной Пары справаздачу аб дзейнасці сваёй суполкі. Гэтыя справаздачы спрыяюць таму, каб праз Ліст Equipes Notre-Dame кожная суполка выкарыстоўвала досвед іншых. Акрамя таго,

яны дазваляюць распазнаць магчымыя занядбанні дадзенай суполкі, у выніку чаго Адказная Экіпа можа прымаць меры. Кожная суполка (хутчэй за ўсё маецца на ўвазе «сужэнства з суполкі» — рэд.), якая не жадае або не можа сумленна выконваць патрабаванні руху, выключаецца з яго. Такая дысцыпліна неабходная. Колькі груп прыйшло ў заняпад, паступова «згасла» з-за інертных удзельнікаў, якіх своечасова не выключылі...

Калі Адказная пара вымушана выключыць адно з сужэнстваў, якое не выконвае абавязкаў руху, яна павінна растлумачыць гэтым сужэнцам, што хоць супольнае дабро і патрабуе іх выключэння, прывязанасць удзельнікаў суполкі да іх застаецца нязменнай. Адказная пара павінна дбаць пра тое, каб сяброўскія сувязі і кантакты заставаліся блізкімі.

Адказную пару выбіраюць усе ўдзельнікі суполкі пры яе заснаванні і затым — у канцы фармацыйнага года. Сужэнства, якое выконвала абавязкі Адказнай пары ў мінулым годзе, можа быць выбрана паўторна. Адказная Экіпа мае права «вета» (забароны) адносна гэтага выбару.

Адказная пара добра выканае сваё служэнне, толькі калі будзе звяртацца да малітвы. Таму абодва сужэнцы абавязаны (за выключэннем сур'ёзных прычын) раз на тыдзень удзельнічаць у святой Імшы і штодзённа 10 хвілін прысвячаць малітве.

Роля святара ў суполцы

Кожная суполка павінна заручыцца дапамогай святара. Ніякія планы дзейнасці не заменяць яго дактрынальнага і духоўнага ўнёску. Святар не толькі акрэслівае прынцыпы, але і дапамагае сужэнствам ажыццяўляць іх у штодзённым жыцці. Гэтае супрацоўніцтва прыносіць плён. Святар і пары вучацца разумець, цаніць і падтрымліваць адно аднаго: сужэнцы прымаюць важныя апостальскія інтэнцыі святара; святар падчас святой Імшы памятае пра пары, чые намаганні, барацьбу і жаданні ён так добра ведае.

Стварэнне новай суполкі

Стварэнне новай суполкі — вельмі далікатная справа. Занадта паспешны пачатак без дакладна акрэсленай мэты і метадаў амаль напэўна прывядзе да правалу. Таму неабходна падрыхтоўка; і не менш за тры сустрэчы павінна быць прысвечана чытання і тлумачэнню Статута руху сужэнскай духоўнасці «Суполкі Маці Божай» пад кіраўніцтвам Пілатуючай пары.

Прыблізна праз год парам новай суполкі прапануюць уступіць у рух. Затым яны ў прысутнасці прадстаўнікоў Адказнай Экіпы складаюць абяцанне добрасумленна захоўваць дух і выконваць патрабаванні Статута руху.

Прыняцце новага сужэнства ў суполку

Новае сужэнства павінна пазнаёміцца са Статутам. З дапамогай Адказнай пары або аднаго з сужэнстваў суполкі яно вывучае Статут, а затым паступова пачынае практыкаваць акрэсленыя ў ім абавязкі.

Пасля добрасумленна пройдзенага выпрабавальнага перыяду (прыблізна год) новае сужэнства прымаецца ў суполку пры нагодзе, калі іншыя сужэнствы аднаўляюць свае абяцанні.

Якім чынам новаму сужэнству можна перадаць фармацыю, атрыманую сужэнствамі суполкі падчас вывучэння асноўных тэм? Адказная пара павінна дапамагчы новай пары пазнаёміцца з асноўнымі тэмамі, вызваляючы іх на некаторы час ад адказаў на пытанні па тэме, якую ў гэты час вывучае суполка.

Ліст Equipes Notre-Dame

Паміж Адказнай Экіпай і суполкамі, незалежна ад адлегласці, павінен быць усталяваны цесны кантакт. Не менш важнымі з'яўляюцца братэрскія сувязі паміж самімі суполкамі, заснаваныя на знаёмстве, узаемадапамозе і малітве.

Ліст Equipes Notre-Dame, адрасаваны кожнаму сужэнству, стварае і падтрымлівае двайную сувязь — гарызантальную і вертыкальную. У ім можна знайсці самыя новыя звесткі пра суполкі, самыя цікавыя сведчанні, вышэйзгаданы рэдакцыйны артыкул, тэксты малітваў для штомесячнай сустрэчы, іншую інфармацыю.

Сувязныя Пары — Сектары — Рэгіёны

Ліст Equipes Notre-Dame хоць і з'яўляецца вельмі карысным, але ён недастатковы для таго, каб неабходныя сувязі паміж Цэнтрам і суполкамі былі цеснымі і плённымі.

За наладжванне такіх сувязяў адказваюць розныя структуры руху. Кожная суполка даверана апецы Сувязной Пары, якая каардынуе тры-пяць суполак. Акрамя таго, суполкі аб'яднаныя ў «Сектары», а Сектары — у «Рэгіёны».

Пары Сектараў і Пары Рэгіёнаў нясуць адказнасць за адпаведнае функцыянаванне давераных ім суполак.

Праз рэгулярныя кантакты гэтых структур з Адказнай Экіпай суполкі атрымліваюць матывацыю і інфармуюць аб сваіх жаданнях і патрэбах. Дзякуючы такім кантактам адносіны паміж суполкамі і Цэнтрам не з'яўляюцца выключна адміністратыўнымі, а напаўняюцца братэрскай сардэчнасцю.

Адказная Экіпа

Яна складаецца са святароў і сужэнстваў.

Гэта не толькі адміністратыўны орган, але і рухаючая сіла ўсяго гэтага вялікага арганізма, які складаецца з усіх суполак.

Яе місія — захоўваць дух суполак жывым, а дысцыпліну — моцнай. Удзельнікі Адказнай Экіпы павінны жыць з Богам праз малітву і быць блізка да суполак праз клапатлівае сяброўства.

У сваю чаргу ўдзельнікі суполак павінны падтрымліваць яе малітвай і дапамагаць сваімі заўвагамі і прапановамі.

Сужэнствы не павінны ўспрымаць сваё ўступленне ў рух сужэнскай духоўнасці «Суполкі Маці Божай» і прыняцце Статута як канчатковы этап, але як зыходны пункт. Закон хрысціянскага сужэнства — любоў. А любоў не мае межаў і ніколі не стамляецца.

*8 снежня 1947 г.,
у свята Беззаганнага Зачацця
Найсвяцейшай Панны Марыі*

ШТО ТАКОЕ СУПОЛКА МАЦІ БОЖАЙ? (1977)

1. ПРАПАНОВА

«Ідзі за Мной» — гэтым заклікам Хрыстус звяртаецца да кожнага з нас, да кожнага з нашых сужэнстваў, запрашаючы нас больш шырока адкрыцца на яго любоў, каб сведчыць пра яго там, куды ён нас адправіў.

Сужэнцы, якія жадаюць адказаць на гэты заклік, ведаючы свае слабасці, упэўненыя ў ласцы сакраменту сужэнства, спадзеючыся на дзейнасць братэрскай узаемадапамогі і абяцанне Хрыста: «*Бо, дзе двое ці трое сабраліся ў імя Маё, там Я ёсць сярод іх*» (Мц 18, 20), вырашаюць стварыць суполку і просяць рух дапамагчы ім у гэтым. Гэта фундаментальная прапанова, якая ляжыць у аснове руху сужэнскай духоўнасці «Суполкі Маці Божай».

2. ВОБРАЗ

Суполка Маці Божай — гэта хрысціянская супольнасць сужэнстваў.

2.1. Супольнасць

Ад пяці да сямі сужэнстваў, якіх падтрымлівае святар, дабравольна ствараюць суполку Маці Божай. Ніхто не прыходзіць у яе і ніхто не застаецца ў ёй пад ціскам, пад прымусам. Кожны актыўна трымае ў ёй, верны Святому Духу.

Каб дасягнуць агульнай мэты, удзельнікі суполкі згаджаюцца добрасумленна выконваць правілы жыцця супольнасці.

Жыццё супольнасці кіруецца ўласнымі правіламі і патрабаваннямі, якія фарміруюць агульныя мэты і дапамагаюць выбраць канкрэтныя спосабы іх рэалізацыі (гл. ч. 3); кожны ўдзельнік суполкі прымае гэтыя выбары, як свае, пакуль ён належыць да яе.

Суполка сама з'яўляецца часткай большай супольнасці, міжнароднага руху *Équipes Notre-Dame*, з якім яна цалкам падзяляе сваё жыццё.

2.2. Хрысціянская супольнасць

Суполка Маці Божай — гэта не проста супольнасць людзей. Яна збіраецца «ў імя Хрыста» і імкнецца дапамагчы сваім членам узрасці ў любові да Бога і бліжняга, каб лепш адказваць на заклік Хрыста.

Хрыстус пажадаў, каб бачная супольнасць стала месцам прыняцця і практыкавання любові, якую Ён перадаў нам. Ён сабраў супольнасць, паабяцаў ёй сваю прысутнасць, даў свайго Духа, даручыў несці свету сваю радасную навіну. Гэтай супольнасцю з'яўляецца Касцёл, які ёсць цэлам Хрыста і служыць супольнасці людзей.

Гэтая вялікая супольнасць складаецца з розных малых супольнасцяў, прадстаўленых у розных выглядз, нават калі яны не маюць яе структуры, яны ўдзельнічаюць у жыцці Касцёла, як кожная клетка ўдзельнічае ў жыцці ўсяго цела, у тым жыцці, якое з'яўляецца любоўю Хрыста да Айца і да людзей.

Суполка Маці Божай — адна з такіх малых супольнасцяў. Яна імкнецца быць з'яднаная з Айцом, у цеснай еднасці з Касцёлам і цалкам адкрытай на свет. Гэтай мэце служыць яе структура. Святар, які «ўвасабляе Хрыста як Галаву супольнасці» (Сінод Біскупаў, 1971), дапамагае ёй, каб яна не згубіла канчатковай мэты свайго існавання.

2.3. Супольнасць сужэнстваў

Хрысціянскае сужэнства само па сабе з'яўляецца асаблівай хрысціянскай супольнасцю», якая мае адметны характар.

З аднаго боку, гэтая супольнасць заснавана на чалавечай рэчаіснасці: гэта свабодны, канчатковы і плённы дар любові, які мужчына і жанчына даюць адно аднаму праз сужэнства. З іншага боку, гэтая чалавечая рэальнасць у Хрысце становіцца сакрамэнтам, знакам, які выражае любоў Бога да людзей, любоў Хрыста да Касцёла і робіць сужэнцаў удзельнікамі гэтай любові.

Хрыстус асаблівым чынам прысутнічае ў сужэнстве: Яго любоў да Айца і да людзей перамяняе чалавечую любоў знутры. Таму чалавечая любоў, якая перажываецца па-хрысціянску, па сваёй сутнасці з'яўляецца сведчаннем пра Бога, а з яе паўнаты вынікае апостальская дзейнасць сужэнства.

Узаемадапамога ў суполцы набывае такім чынам асаблівы характар: сужэнствы будуць дапамагаць адно аднаму «будавацца» ў Хрысце (будаванне сужэнства — гэта бесперапынная праца) і аддаваць сваю любоў на служэнне Божаю Валадарству.

Суполка Маці Божай аддаецца пад апеку Панны Марыі. Такім чынам, яе ўдзельнікі падкрэсліваюць сваю ўпэўненасць, што няма лепшага правадніка на шляху да Бога, чым Тая, якая «...займае першае месца сярод пакорных і ўбогіх Пана, якія з даверам чакаюць ад Яго збаўлення і атрымліваюць яго» (*Lumen Gentium*, 55).

3. ШЛЯХ

Для кожнага хрысціяніна ёсць толькі адзін шлях — Езус Хрыстус, уцелаўлёнае Слова Божае: «...шчаслівыя, хто слухае слова Божае і захоўвае яго!» (Лк 11, 28).

Рух *Équipes Notre-Dame* не навязвае сваім членам якую-небудзь духоўнасць; ён проста хоча дапамагчы сужэнцам стаць на шлях, вызначаны Хрыстом. Для гэтага прапануе:

- кірункі жыцця;
- канкрэтныя пункты высылку;
- жыццё ў суполцы.

3.1. Кірункі жыцця

Галоўны кірунак — гэта кірунак любові, якую прынёс нам Хрыстус.

«...любі Пана Бога твайго ўсім сэрцам тваім, і ўсёй душой тваёй, і ўсім розумам тваім, і ўсёй моцаю тваёй... Любі бліжняга твайго, як самога сябе» (Мк 12, 30-31).

Узрастанне ў гэтай любові — гэта заданне на ўсё жыццё. Рух *Équipes Notre-Dame* прапануе сваім членам дапамогу, таму просіць іх:

1) дапамагаць адно аднаму ўзрастаць у Божай любові наступным чынам:

- прызначыць малітве вельмі важнае месца ў сваім жыцці;
- рэгулярна звяртацца да Слова Божага і імкнуцца ўсё лепш жыць ім;
- пастаянна паглыбляць свае веды аб веры;
- часта прыступаць да сакрамэнтаў, асабліва да Эўхарыстыі;
- імкнуцца пазнаваць і практыкаваць хрысціянскую аскезу;

2) дапамагаць адно аднаму ўзрастаць у любові да бліжняга праз:

- сапраўдную сужэнскую дапамогу — слуханне, дыялог, дзяленне — ва ўсіх сферах, асабліва ў духоўных справах;
- пастаянны клопат аб адукацыі і хрысціянскім выхаванні дзяцей;
- практыкаванне гасціннасці і адкрытасці;
- канкрэтнае сведчанне аб любові Хрыста — менавіта праз удзел у жыцці Касцёла і мясцовай супольнасці.

3.2. Канкрэтныя пункты высілку

Як паказвае вопыт, без практыкі вызначаныя жыццёвыя арыенціры могуць стаць мёртвай літарай. Таму рух прапануе сваім членам:

- выконваць шэсць дакладна вызначаных «абавязкаў»;
- прасіць членаў сваёй суполкі аб рэгулярным кантролі і дапамозе ў гэтай справе: гэтым з'яўляецца «дзяленне» падчас штомесячнай сустрэчы.

«Абавязкі» наступныя:

1. Рэгулярнае «слуханне» Божлага Слова.
2. Штодзённае прызначэнне часу на «сустрэчу» з Богам «тварам у твар» (асабістая малітва).
3. Штодзённая сустрэча мужа і жонкі на сужэнскай малітве (і, калі гэта магчыма, на сямейнай малітве).
4. Штомесячны сапраўдны сужэнскі дыялог у прысутнасці Бога («Сядзем разам»).
4. Устаноўка «Правіла жыцця» і штомесячны яго перагляд.
5. Штогадовы ўдзел у рэкалекцыях (прынамсі 48-гадзінных і, калі гэта магчыма, супольна з сужэнцам), каб стаць тварам у твар перад Богам.

3.3. Жыццё ў суполцы

Суполка з'яўляецца не самамэтай, а сродкам для служэння сваім членам. Яна дае магчымасць:

- перажываць моманты глыбокай супольнай малітвы і дзялення;
- плённа дапамагаць адно аднаму ісці за Панам і даваць сведчанне пра Яго.

У жыцці любой хрысціянскай супольнасці можна ўмоўна вылучыць тры аспекты, тры асноўныя моманты ў жыцці суполкі:

1) разам з Хрыстом суполка звяртаецца да Айца, каб прыняць Яго любоў;

2) у Хрысце суполка раздзяляе гэтую любоў: «...адзіныя сэрцам і душою...» (Дз 4, 32);

3) натхнёная Святым Духам, суполка пасылае сваіх членаў у свет, каб паказаць гэтую любоў.

Гэтыя тры аспекты перажываюцца ў першую чаргу на штомесячнай сустрэчы, якая складаецца з наступных частак:

- пасілак, які перш за ўсё з'яўляецца асаблівым часам сяброўства;

- супольная малітва, якая з'яўляецца цэнтрам і вяршыняй сустрэчы і часам можа прымаць форму Эўхарыстыі;

- «дзяленне» (рэалізацыя канкрэтных пунктаў высылку) і «дзяленне жыццём» — гэта час узаемнай дапамогі, асабліва духоўнай і апостальскай;

- абмен думкамі па тэме месяца, які з'яўляецца асаблівым часам паглыблення веры.

Жыццё суполкі не абмяжоўваецца штомесячнымі сустрэчамі. Малітва ў адзінстве з іншымі членамі суполкі ў іх інтэнцыях, дзяленне, узаемадапамога трываюць на працягу ўсяго месяца ў той форме, якую суполка сама вызначыць.

Адказная пара, якую штогод выбіраюць члены суполкі, клапаціцца, каб усе сапраўды ўдзельнічалі ў жыцці супольнасці, каб узаемадапамога была плённай і каб кожны адчуваў сябе прызнаным, любімым і сапраўды атуленым клопатам.

З гэтай мэтай Адказная пара заклікае кожнага канкрэтным чынам праявіць сваё дачыненне да руху:

1) на ўзроўні суполкі:

- прымаючы ўдзел у штомесячнай сустрэчы;
- рыхтуючыся да сустрэчы ў малітве і разважанні, асабліва запісваючы свае думкі па тэме месяца;

2) на ўзроўні руху:

- сачыць за жыццём руху, асабліва чытаючы Ліст;
- імкнуцца жыць тымі арыенцірамі, якія дае ўсім рух, і ўдзельнічаць у яго ініцыятывах;

- прымаць удзел у сустрэчах, арганізаваных на розных узроўнях;

- прымаць удзел у жыцці руху і яго апостальскай місіі:

- прымаючы на сябе адказнасць;
- праз штогадовую ахвяру працы аднаго дня;
- далучаючы да сваёй малітвы інтэнцыі кожнага члена руху.

ПАДСУМАВАННЕ

Рух Équipes Notre-Dame — гэта рух, накіраваны на развіццё сужэнскай духоўнасці. Ён прапануе сваім членам жыццё ў суполцы і канкрэтныя сродкі, каб дапамагчы ім узрастаць у сужэнстве і сям'і, у любові да Бога і бліжняга. Такім чынам, ён рыхтуе іх даваць сведчанне, форму якога кожнае сужэнства выбірае самастойна. Хоць гэта не рух акцый, ён жадае быць рухам актыўных людзей.

Верасень 1976 г.

ПАЦВЯРДЖЭННЕ ДЭКРЭТА
АБ ПРЫЗНАННІ END
І ЗАЦВЯРДЖЭННЕ ЯГО
КАНАНІЧНАГА СТАТУТА
(2002)

PONTIFICIUM CONSILIUM
PRO LAICIS
1652/02/AIC-18
ДЭКРЭТ

Суполкі Маці Божай узніклі ў Францыі ў 1938 годзе па ініцыятыве некалькіх сужэнстваў, якія з дапамогай святар кс. Анры Кафарэля вырашылі ўвесці звычай штомесячных сустрэч, каб разам нанова адкрываць сэнс і багацце сакраменту сужэнства. Першая сустрэча суполкі адбылася ў Парыжы 25 лютага 1939 года. У хуткім часе гэтыя сужэнствы спазналі столькі ласкі ў сваім сужэнскім жыцці, што прыцягнулі да сябе шмат іншых сужэнстваў, якія хацелі выкарыстоўваць іх вопыт. 8 снежня 1947 года была абвешчана Дэкларацыя Суполак Маці Божай, прызнаная ўстаноўчым актам Руху.

Суполкі Маці Божай — гэта рух сужэнскай духоўнасці. Ён узнік для таго, каб адказаць на патрэбы хрысціянскіх сужэнстваў, якія прагнуць у поўнай меры пражыць сваё сужэнскае жыццё, абапіраючыся на сакрамент сужэнства. Згодна са Статутам, *Суполкі Маці Божай* як «рух духоўнай фармацыі і аднаўлення дапамагаюць сваім сябрам развіваць любоў да Бога і бліжняга; заахвочваюць да ўзаемнай братэрскай дапамогі, каб іх сябры — як асабіста, так і разам з сужэнцамі — маглі згодна з Божай воляй прымаць рэаліі сужэнскага, сямейнага, прафесійнага і грамадскага жыцця; абуджаюць у сужэнствах усведамленне іх евангелізацыйнай місіі ў Касцёле і свеце, якая заключаецца ў тым, каб даваць сведчанні сужэнскай любові і ажыццяўляць іншую дзейнасць у залежнасці ад іх выбару» (*Статут*, арт. 3).

Падкрэсліваючы сэнс і годнасць сужэнскай еднасці, Ян Павел II у Юбілейны 2000 год сказаў, што «ў сакрамэнце сужэнства сужэнцы (...) стараюцца любіць адно аднаго і даваць свету сведчанне гэтай любові; любові моцнай і непарыўнай, такой, якою Хрыстус палюбіў свой Касцёл». Гэта «вялікая таямніца», як гаворыць св. апостал Павел (Эф 5, 32) (Ян Павел II, *Гамілія на Юбілей сем'яў*, 15 кастрычніка 2000 года, 4).

Другі Ватыканскі Сабор і паслясаборавае вучэнне асаблівае значэнне надаюць супольнасным формам удзелу ў жыцці Касцёла і аказваюць ім вельмі глыбокую павагу і прызнанне (гл. Дэкрэт пра апостальства свецкіх *Apostolicam actuositatem*, 18, 19, і 21; Ян Павел II, апостальская адгартацыя *Christifideles laici*, 29).

У гэтым жа духу на парозе трэцяга тысячагоддзя Папа Ян Павел II піша: «Для захавання еднасці вельмі важным абавязкам з'яўляецца падтрымка аб'яднанняў розных формаў, як традыцыйных, так і новых касцёльных рухаў, таму што яны надаюць Касцёлу жыццёвую сілу, якая з'яўляецца Божым дарам і праяваю сапраўднай «вясны Духу» (Апостальскі ліст *Novo Millennio Ineunte*, 46).

Таму,

- беручы пад увагу тое, што Папская Рада па справах свецкіх дэкрэтам ад 19 красавіка 1992 года прызнала *Суполкі Маці Божай* міжнародным прыватным аб'яднаннем вернікаў кананічнага права, якое валодае правамоцнасцю, і зацвердзіла іх Статут *ad experimentum*;

- адказваючы на просьбы, скіраваныя да Папскай Рады 11 сакавіка 2002 года Жэрарам і Марыяй-Крыстынай дэ Робэрці — адказных Міжнароднай *суполкі Маці Божай* — аб канчатковым прыняцці Статута;

- адначасова зацвярджаючы змены, уведзеныя ў тэкст Статута;

- беручы пад увагу апостальскае служэнне Руху, якое назіраецца на працягу апошніх гадоў, і паглыбленне фармацыі сяброў *Суполак Маці Божай*, якія служаць сям'і і грамадству, дапамагаюць сужэнцам па-хрысціянску перажываць іх сужэнскае жыццё, адкрываць і рэалізаваць у штодзённым жыцці Божую волю адносна іх;

- згодна з артыкуламі 131–134 Апостальскай Канстытуцыі *Pastor bonus* пра Рымскую Курыю, а таксама з канонамі 312 § 1,1^о Кодэкса Кананічнага Права, Папская Рада па справах свецкіх пастанавіла:

1) признаць Рух Суполак Маці Божай міжнародным прыватным аб'яднаннем вернікаў, якое валодае правамоцнасцю, згодна з канонамі 298–311 і 321–329 Кодэкса Кананічнага Права;

2) канчаткова зацвердзіць Статут Суполак Маці Божай, арыгінал якога захоўваецца ў архіве Папскай Рады па справах свецкіх.

*Дадзена ў Ватыкане, дваццаць шостага ліпеня
дзве тысячы другога года, у дзень літургічнага ўспаміну
св. Яўхіма і св. Ганны, бацькой благаслаўлёнай Панны Марыі*

*Станіслаў Рылко,
сакратар*

*кард. Джэймс Франсіс Стафорд,
прэзідэнт*

